

Stichting **Volharding**

MAART 2020 - JAARGANG 12 - NR 32

NIEUWSBRIEF

Geboeid door het Woord

Willem den Hertog:

‘Uit liefde voor God en de gebroken naaste.’

Overdenking

Wapens van de oude stempel

Bekleed u met de hele wapenrusting van God, opdat u stand kunt houden tegen de listige verleidingen van de duivel. En neem het zwaard van de Geest, dat is Gods Woord.
(Efeze 6:11-17)

Op straat zijn tegenwoordig de messen vervangen door de modernste vuurwapens. De tijd van messen is voorbij. Maar in de gevangenis is dat anders. Een mes of een slim gefabriceerd steekwapen is een wapen van de oude stempel. Vandaag leren we over een geestelijk zwaard, een heilig steekwapen - een aanvalswapen om tegen onze vijand mee te vechten.

Paulus zegt dat ons zwaard Gods Woord is. De Bijbel kan de duivel tegenhouden, hem steken waar het pijn doet, en hem neerhalen.

We gebruiken het zwaard wanneer we Gods Woord kennen en ons denken ermee blijven vullen. Wanneer we door satans leugens worden verleid, kunnen we terugvechten door de waarheid van Gods Woord uit te spreken.

Toen satan Jezus verleidde in de woestijn (zie Mattheüs 4:1-11), sloeg Jezus de aanval van de duivel af door de Bijbel te citeren. Toen satan Jezus uitdaagde om te bewijzen dat Hij de Zoon van God was door stenen in

brood te veranderen, nam Jezus het zwaard van het Oude Testament en citeerde: *'De mens zal niet van brood alleen leven, maar van elk woord dat uit de mond van God komt.'* Toen de duivel Jezus meenam naar de tempel en Hem uitdaagde om omlaag te springen omdat God toch wel engelen zou sturen om Hem te beschermen, schoot Jezus terug: *'Er staat eveneens geschreven: U zult de Heere, uw God, niet verzoeken.'* Toen satan Jezus meenam naar een hoge berg en zei: *'Dit zal ik U allemaal geven als U neerknielt en mij aanbidt,'* zei Jezus met autoriteit: *'Ga weg, satan, want er staat geschreven: 'De Heere, uw God, zult u aanbidden en Hem alleen dienen.'*

De Bijbel is het wapen dat Jezus voor ons demonstreert, en het is krachtiger dan welk vuurwapen of mes op aarde dan ook. Wanneer we zeggen: *'Wegwezen satan!'* en we citeren de Bijbel recht in zijn gezicht, dan zal hij op de vlucht slaan.

Maak het persoonlijk: Welke 'zwaardwoorden' kun jij tegen satans verleidingen gebruiken?

Gebed: God, ik wil Uw Woord uit mijn hoofd leren, zodat ik kan opstaan tegen de verleidingen van satan. Amen.

Lees Mattheüs 4:1-11 voor het hele verhaal over hoe Jezus het zwaard van de Bijbel gebruikte.

Uit: Zitten met God, James C. Vogelzang

Stichting Volharding is voor 100% afhankelijk van giften en collecte-opbrengsten. Ga naar www.stichtingvolharding.nl en doneer! Of nodig ons uit in uw kerkelijke gemeente voor een boeiende presentatie.

Namens het bestuur

Komen en gaan

Een bekend spreekwoord luidt: 'Er is een tijd van komen en er is een tijd van gaan.' Ik las ergens dat de herkomst van dit spreekwoord gezocht moet worden in Prediker 3, waar Salomo beschrijft dat alles zijn 'tijd en beloop' heeft.

In deze nieuwsbrief laten we een gaande en een komende man aan het woord: Willem den Hertog senior en Willem den Hertog junior. We zijn als bestuur van Stichting Volharding dankbaar voor het werk dat Den Hertog senior ooit is begonnen en zoveel jaar met volle overtuiging en toewijding heeft mogen doen. Met name de politiecellencomplexen in Rotterdam heeft hij heel lang trouw bezocht en er veel gesprekken met arrestanten mogen voeren. Den Hertog junior heeft dat werk nu van hem overgenomen, we hebben er alle vertrouwen in dat hij dat op z'n eigen manier, met de hulp van God, verder mag continueren en uitbouwen.

Komen en gaan. We lezen in de Bijbelse geschiedenissen over veel over mensen die komen en weer weggaan. Ze komen, om van Jezus te horen of om genezen te worden. Maar er zijn er ook die gáán, omdat ze door Hem uitgezonden worden, die gelovend hun weg vervolgen. Anderen gaan bij Jezus weg omdat ze Hem niet erkennen als de Zoon van God, de Redder van zondaren...

Ik hoop dat het werk van Stichting Volharding ook in de toekomst gezegend zal worden. Dat arrestanten en gedetineerden met heel hun hart tot Hem zullen komen, om vervolgens weer heen te gaan in Zijn Naam.

Dick den Hertog, *Bestuursvoorzitter*

PS: Op onze website kunt u ons financieel jaarverslag en onze beleidsvoornemens voor 2020 lezen!

'De gevangenen lieten me niet meer los.'

Cees Blokland is actief als vrijwilliger van Stichting Volharding betrokken bij één van de muziekgroepen voor de gevangenis in Wortel (België). In deze nieuwsbrief vertelt hij er over.

'Ik ben inderdaad al een aantal jaar betrokken bij Stichting Volharding. Dat begon uit nieuwsgierigheid, ik zou 'zomaar' een keer meegaan met een zanggroep naar de gevangenis in Merksplas. Maar dat verliep anders dan verwacht. De gevangenen daar lieten mij, figuurlijk gesproken, niet meer los. Dat verklaart ook meteen mijn drive voor dit werk. Het is een voorrecht om aan anderen te mogen vertellen van Gods verlossing en redding! In de gevangenis mogen we dat rijke Evangelie zingend delen!'

'Ik begon dus in Merksplas, bij de muziekgroep van Ans Blok. Toen er een nieuwe muziekgroep voor de gevangenis in Wortel samengesteld moest worden, werd ik gevraagd als de kartrekker daarvan. Daar heb ik positief op gereageerd. Ik herinner me de eerste kerkdienst in Wortel nog goed. We liepen door de cellengangen naar de kapel. De gedetineerden - wij zeggen altijd 'de mannen' - stroomden de oude kapel binnen, er waren stoelen te kort en we stonden bijna klem. Aalmoezenier Martijn ging voor in gebed en dan sta je daar, met gesloten ogen en gevouwen handen. Samen, verenigd in gebed. Dat raakte me bijzonder!'

'Sinds twee jaar mogen we met Kerst en Pasen ook een dienst organiseren in het Centrum voor Illegalen te Merksplas. We krijgen daar veel ruimte voor het organiseren van de kerkdiensten, die volledig in het Engels worden gehouden. Dat zijn mooie ervaringen!'

'De muziekgroep waar ik kartrekker van ben, is hecht en betrokken. In de week voordat we naar Wortel gaan, komen we een uur bij elkaar. We nemen met elkaar het programma door en verdelen de taken. We zingen de liederen, lezen het Bijbelgedeelte en vragen om een zegen over de dienst, het werk van de aalmoezeniers, de mannen en de reis.' 'Elke keer kijk ik er weer naar uit om richting Wortel te gaan en ik hoop dit mooie werk nog vele jaren te blijven doen! Graag wens ik alle betrokkenen bij Stichting Volharding Gods zegen toe.'

'Uit liefde voor God en de gebroken naaste'

Noem het gerust een wisseling van de wacht op de Rotterdamse politiecellencomplexen. Willem den Hertog nam er afscheid vanwege zijn brozer wordende gezondheid, zoon Willem Arie nam het stokje over. In dit tweeluik kijkt Willem in de achteruitkijkspiegel en blikt Willem Arie vooruit.

Willem, je hebt samen met je zoon afscheid genomen van de Rotterdamse politiecellencomplexen. Hoe kijk je terug op de jaren dat je daar gesprekken mocht voeren en Bijbels mocht uitdelen?

Ik ben een dankbaar mens, het was een rijke en leerzame tijd. Er waren hoogtepunten en dieptepunten, maar de hoogtepunten overheersen. Ik heb mogen ervaren dat God wonderen doet in de levens van gevangenen en arrestanten. En als er één ziel gered wordt van de ondergang, is er blijdschap in de hemel. Onlangs kwam ik, na meer dan 20 jaar, weer in contact met een jongen die destijds zwaar verslaafd was. In de gevangenis had ik met hem gesproken, met hem gebeden en hem een Bijbel gegeven. Nu, zoveel jaar later, liet hij me die kapot gelezen Bijbel zien. Samen met zijn vrouw, ook ex-verslaafd, leest hij er nog elke dag in! Dan vult je hart zich toch met dankbaarheid?

Waar komt je empathie voor gearresteerde 'jongens en meiden' eigenlijk vandaan?

Zo'n 25 jaar geleden raakte ik betrokken bij het gevangenispastoraat in de Noordsingel, een Rotterdamse gevangenis. Aanleiding daarvoor was wat ik las in Spreuken 24 vers 11: *'Red hen die opgepakt zijn om te sterven, wee u als u zich afzijdig houdt van wie wankelend ter slachting gaat.'* Dat kwam zó bij me binnen! Door mijn eigen crisisjeugd voel ik me verbonden met jonge, gebroken mensen. Vaak zeg ik tegen hen: 'Ik had zelf een topcrimineel kunnen worden, alle ingrediënten daarvoor waren aanwezig.

Een crisissituatie thuis, een avontuurlijke instelling en altijd op zoek naar de grenzen. Maar God pakte me op 17-jarige leeftijd in mijn nekvel. Dat kan hij bij jou ook doen!' Wanneer arrestanten me vroegen waarom ik hen opzocht antwoordde ik vaak: 'Ik doe dit uit liefde voor God en mijn naaste...' Daarna zocht ik altijd zo snel mogelijk naar de verbinding: 'We hebben allebei iets met business: ik verkocht ijs en jij verkoopt heroïne...' Voor je het weet heb je dan soms een gesprek over God en mag je een Bijbel achterlaten.

Twee van je zoons zijn nu actief voor Stichting Volharding. Wat betekent dat voor je?

Daar heb ik geen woorden voor! Ik ben intens dankbaar en verheugd. Mijn kinderen benaderen mensen die aan de onderkant van de samenleving terecht gekomen zijn en willen hen over Jezus vertellen. Jezus volgen betekent dat je met Hem door de modder gaat: Hij stond midden in wat ons werkveld is, Hij at en dronk met hoeren en tollenaars om hen te verlossen van zonde en schuld!

Wat wil je Stichting Volharding graag meegeven voor de toekomst?

Blijf bij de Bijbelse wortels: Liefde tot God en liefde tot de naaste! Blijf omzien naar het verlorene.

Je ervaart, samen met je vrouw, aan den lijve dat het leven gebroken en eindig is. Wat is jullie enige troost in leven en sterven?

Zondag 1 van de Heidelbergse Catechismus is praktijk voor ons. Net als 2 Korinthe 5 vers 1: *'Wij weten immers dat, wanneer ons aardse huis, deze tent, afgebroken wordt, wij een gebouw van God hebben, een huis niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen.'* Dat geeft zekerheid en hoop. Mijn vrouw en ik zeggen vaak: 'We tellen af!' We mogen weten wie God voor ons was, voor ons is en tot het einde voor ons zal blijven.

Willem Arie, je bent in de Rotterdamse voetsporen van je vader getreden. Daarom maken we graag nader kennis met je. Wat doe je eigenlijk allemaal in het dagelijks leven?

Zijdelings ben ik nog betrokken bij het bedrijfsleven, maar ik ben vooral nog druk met mijn studies. Ik studeer in theologie en filosofie aan de VU in Amsterdam, momenteel volg ik mijn vicariaat (stage ter voorbereiding op het predikantschap, red.) in de Hervormde Gemeente van Stellendam.

Wat motiveert je om voor Stichting Volharding aan de slag te gaan?

Voor een deel is dit biografisch bepaald. Ik ben natuurlijk opgegroeid met de verhalen van mijn vader over zijn werk met gevangenen en arrestanten. Maar mijn belangrijkste motivatie is dat ik in Gods naam troost wil bieden in een omgeving waarin nauwelijks troosters zijn. De ontmoeting met de gebroken mens in al z'n ontgoocheling, frustratie en verdriet; dat grijpt me aan!

Wil je iets delen over je eerste ervaringen?

Ik heb inmiddels verschillende gesprekken gevoerd. Elke ontmoeting is anders, maar de ontmoeting met 'ogen vol verdriet' blijven me het meest bij. Als ik een troosteloos levensverhaal heb gehoord ben ik meestal een poosje stil. Als pijn en kwetsbaarheid haast tastbaar aanwezig zijn, is stilte een heilzaam antwoord. In die stilte kom ik oog in oog te staan met de soms onvoorstelbaar ruwe werkelijkheid. Vanuit die stilte vraag ik meestal of ik met de ander mag bidden. Ik kan die ruwe werkelijkheid niet oplossen maar wel bij God brengen. Op zulke momenten spreek ik liever met God over de arrestant dan met de arrestant over God. Stilte schept ruimte om te bidden en gebed schept vrijheid.

Daarnaast mag je arrestanten ook een Bijbel of christelijk boek aanbieden.

Zeker, maar de nadruk ligt voor mij wel op persoonlijke gesprekken. Eerst vraag ik aan de arrestantenverzorgers welke arrestanten zij aanbevelen voor een gesprek en waarom. Ik heb gemerkt dat zij dat goed kunnen inschatten. Bovendien betrek je ze op die manier bij het pastoraat. Vervolgens stap ik met lege handen bij die arrestanten naar binnen. Dat doe ik bewust omdat ik het gesprek zoek met iedere arrestant, ongeacht hun levensovertuiging. Het is niet mijn eerste doel om goede boeken te slijten, maar om gebonden mensen te ontmoeten. Meestal nemen ze dan na het gesprek ook een boekje of Bijbel mee naar hun cel. Als mensen een gesprekje weigeren dan bied ik ze natuurlijk wel een boekje aan, maar in de eerste instantie zet ik in op een persoonlijk gesprek.

Welk Bijbelgedeelte spreekt jou persoonlijk bijzonder aan, in relatie tot dit werk?

Twee woorden die Pilatus met betrekking tot Jezus heeft gezegd zijn voor mij belangrijk geworden (Johannes 19:5): *Ecce homo! Zie de Mens!* In die twee woordjes klinkt voor mij een dubbel appel: zie op Jezus die Zijn leven liet breken voor de mens en zie tegelijkertijd om naar de gebroken medemens zoals Jezus dat deed. Oftewel, zie de mens met een hoofdletter en met een kleine letter; kijk eerst omhoog en daarna om je heen; geloof en help.

'Het grootste wonder is de wedergeboorte'

Al elf jaar is Yvan Thomas actief als vrijwillig aalmoezenier in de gevangenis van Ieper (België). Daarnaast heeft hij een directiefunctie bij een instelling voor mensen met een beperking en is hij lid van de commissie van aalmoezeniers, die onder andere verantwoordelijk is voor het aanstellen van protestants-evangelische aalmoezeniers in Belgische gesloten instellingen.

'De gevangenis in Ieper is een arresthuis, dus er is veel verloop van gedetineerden. In een arresthuis verblijven de gedetineerden vanaf hun arrestatie totdat de straf bepaald is, tenzij ze omwille van hun proces op transfer moeten. Hun straf zitten ze vervolgens uit in een andere gevangenis. Of ze blijven er tot ze, in het beste geval, vrijkomen. Ongeveer 40% van de populatie bestaat uit vreemdelingen, waarvan je met sommigen alleen in hun moedertaal kunt communiceren.'

'In het verleden hield ik protestants-evangelische erediensten in de gevangenis, maar dat bleek niet meer haalbaar te zijn toen ik er alleen voor kwam te staan. Daarom bestaat mijn gevangeniswerk nu hoofdzakelijk uit bezoeken 'op cel'. In Ieper zitten er meestal twee, maar soms ook vier mensen in één cel. Daar spreek ik hen het liefst, omdat ze zichzelf daar vaak het meest op hun gemak voelen. Bijkomend voordeel is dat je hierdoor ook indirect de celgenoten van zo iemand kunt bereiken met het Evangelie! Wanneer iemand mij heel persoonlijk wil spreken, nodig ik zo iemand onder vier ogen uit op het kantoor.'

'Bij een eerste contact probeer ik vooral oog te hebben voor de persoonlijke noden van de gedetineerden.

Door mijn job als directeur word ik ook regelmatig gevraagd door de sociale dienst voor de reclassering van gedetineerden. Zo heb ik al verschillende (ex-) gedetineerden binnen onze organisatie kunnen te werkstellen als springplank naar werk in de maatschappij. Ook werken we (via mijn stichting UIT-Stap) met zogenaamde buddy's, die gesprekken mogen voeren met gedetineerden die aanstands vrij komen. Deze buddy's zijn christenen, die meteen de brug kunnen vormen naar de plaatselijke gemeente of kerk, waardoor gedetineerden meteen een uitgebreid en positief netwerk krijgen.'

'In Ieper geef ik aan geïnteresseerden zogenaamde 'startstudies', waarbij we systematisch door de eerste hoofdstukken van het Johannes-Evangelie gaan. We starten bij nul ('Bestaat God?') en eindigen bij de wedergeboorte. Zo worden ze langzaam maar zeker ondergedompeld in de Bijbel. Op dit moment volgen veertien van de 110 gedetineerden de startstudie. Daarvan heeft een zestal mensen een keuze gemaakt voor de Heer en zie je daadwerkelijk verandering in hun leven! Ik bid dat God hen vasthoudt, ook als ze straks weer op vrije voeten staan en oude verleidingen op hen zullen afkomen!'

'Ieder gevangenisbezoek is een avontuur, waarbij ik me telkens afvraag wat de Heer nu weer voor me in petto heeft. Het grootste wonder is de wedergeboorte, dat is nooit vanzelfsprekend. Ik ben er volledig van overtuigd dat mensen alleen echt kunnen veranderen wanneer ze gered worden door de Heer. Mensen van wie je het soms absoluut niet verwacht, bekeren zich en worden een broeder van je. Verschillende gemeenten en kerken zijn nauw betrokken bij dit werk en dat motiveert me enorm. Zo is er een grote groep gelovigen die geregeld voor mijn bediening bidt en ik merk iedere keer het effect ervan. Daardoor komt het dat ik mijn mond niet kan houden over de Blijde Boodschap!'

'God greep in en gaf me rust in Hem!'

'Vallen en opstaan!' is een nieuwe titel in ons assortiment. De auteur, Peter Dijkstra, is ervaringsdeskundige, (jeugd)preventiewerker bij Toegeruste Generatie en coach bij Cleansing Stream.

'De ondertitel van mijn boek luidt: *Dordtse 'witte duivel' vindt rust*. Deze bijnaam, waar ik niet trots op ben, kreeg ik van mijn vrienden omdat ik altijd vol zat met rotgeintjes, nogal opgefokt was en vaak onder invloed van drank en drugs was. Ook het contrast van mijn spierwitte lange haren en mijn, door drugs veroorzaakte, grote zwarte pupillen zorgden voor een felle uitstraling. Deze donkere periode in mijn leven duurde zo'n zeven jaar.'

'Ik had een onrustige thuissituatie. Mijn vader was agressief en mishandelde het hele gezin, waardoor ik al vroeg het huis ontvluchtte en vaak op straat was. Met mijn vrienden begon ik te roken en te drinken. Later werd er ook geblowd en dat gaf me rust. Na de scheiding van mijn ouders was er weinig geld en ging ik stelen, ik werd een succesvolle 'winkelrat'. Rond mijn vijftiende kwam ik in aanraking met speed en vrij snel daarna snoof ik cocaïne. Op mijn zeventiende werd ik uit huis gezet en ging ik 'op mijzelf' wonen. Mijn drugsgebruik nam toe en ik begon ook met hallucinogene middelen zoals paddo's en LSD. Ik verdiende mijn geld met stelen, inbreken, helen, roven en drugs dealen. Ik leefde voor plezier en genot, maar de onrust nam weer toe. Ik werd doodongelukkig!'

'In deze duisternis kwam ik via bijzondere aanwijzingen 'op het spoor' van God. Ik vroeg mijn moeder om een Bijbel en begon die te lezen. En ik begon te bidden. God gaf me na verloop van tijd kracht om te stoppen met drugs en om te werken voor mijn geld. Later gingen mijn vriendin en ik onverwachts naar een kerkdienst, waar ik diep werd aangeraakt door het zingen en bidden. Ik ervoer een geestelijke kracht en ik wist toen 100% zeker, dit is God! Een week later ging ik naar een evangelisatiedienst en de evangelist zei: 'God is

goed, Hij wil je vergeven en een nieuw leven geven! Als je in het reine wilt komen met God, moet je je bekeren van je zonden en je leven toewijden aan Jezus!' En dat kwam binnen, ik wilde rein en clean leven! Ik ben in die dienst naar voren gegaan en heb samen met die evangelist het zondaarsgebed gebeden. Ik hilde bittere tranen, want ik besepte hoe rot ik was geweest! Maar God greep in en gaf me rust in Hem!'

'In mijn boek benadruk ik dat er niet alleen bevrijding nodig is, maar ook innerlijke genezing. Je kunt een gebroken hart oplopen, er zijn heftige herinneringen, je kunt vastzitten! Daarom moet je geestelijk op de operatietafel en om in die processen van herstel te stappen is lef en volharding nodig! Jezus vraagt om overgave aan Hem, om te worden zoals Hij. We moeten daarom de Bijbel bestuderen, optrekken met gelovigen en ons relationeel uitstrekken naar God. Hoe makkelijk vertrouw je weer op je eigen inzichten en volg je je eigen verlangens! Je innerlijk moet vernieuwd worden: 'Kneed me, Heere God, tot Uw eer!'

'Jonge en gebroken mensen gaan mij aan het hart. Het is mijn verlangen dat ze herstellen en God leren kennen. Ik bid dat God mijn verleden gebruikt om anderen te helpen en dat ik mag doorgeven wat ik zelf heb ontvangen. Mijn boek laat zien dat de bevrijdende en helende kracht van Jezus' bloed een realiteit is.'

Column

Duivelse leugens

'Al ons onheil komt dáár vandaan, dat wij er niet aan denken dat God werkelijk tegenwoordig en nabij is.' Dat schreef de Spaanse mystica Theresia van Ávila ergens in de vijftiende eeuw.

Sloeg ze de spijker niet op de kop? De duivel maakt ons graag wijs dat God eindeloos ver weg is. Dat je niet zomaar kunt gaan bidden. Dat je in een vrome, heilige bui moet zijn om te bidden en je jezelf moet opkrikken tot een soort geestelijke stemming. Dat een gebed minstens vijf minuten moet duren. Wat een leugens!

De waarheid is: Als wij eerlijk zijn in ons gebed, kunnen er wonderen gebeuren. Dus bid! Doe het gewoon! Dat helpt om je bewust te zijn dat God nabij is. Juist als je niet in de stemming bent. Als je leven zoekt waar geen leven te vinden is. Als is het maar met een zucht. 'God kijk mij nou. Help!'

De oerzonde zit niet in geld, seks en macht. Echt zonde is: denken dat je zonder de Goede Herder kunt. Of denken dat Hij niks met jou en mij te maken wil hebben. Of dat Hij grillig is en ons laat vallen zodra we iets verkeerd doen.

God is overal, dus bidden kan ook overal. In de supermarkt, op de wc, op kantoor of in de gevangenis. Al bestaat zo'n gebed maar uit één woord: 'Jezus...' Of misschien is het alleen een blik die hulp zoekt bij Hem. Dat kan het begin zijn van iets groots.

Opstijgen naar God gaat ons never nooit lukken. Hoeft ook niet. Want Hij kwam omlaag! In Jezus komt Hij heel dichtbij. Juist als je voelt dat je echt in de drek zit. Een verbijzeld en verslagen hart veracht Hij niet (Psalm 51:19). Daar voelt Jezus zich thuis.

In 1969 trad de Amerikaanse artiest Johnny Cash op in de zwaarbewaakte San Quentin gevangenis in Californië en werd hem gevraagd: 'Ben je niet bang dat je christelijke publiek gaat afhaken als je gaat optreden voor een groep dieven, schurken, geharde criminelen en moordenaars?' Zijn reactie: 'Dan zijn het geen echte christenen.'

Gertjan de Jong

Communicatiemedewerker bij jongerenorganisatie LCJ en mensenrechtenorganisatie IJM

SAVE THE DATE: Op DV 13 november 2020 staat onze jaarlijkse ontmoetingsavond gepland in Nieuwe Tonge. Hoofdspreker is Peter Dijkstra, auteur van *Vallen en opstaan*. Hartelijk welkom!

Colofon

Stichting Volharding
Karekiet 5
3245 TX Sommelsdijk

Missie

Het is de missie van Stichting Volharding om arrestanten en gedetineerden (opnieuw) in aanraking te brengen met het Evangelie van Gods liefde en genade voor zondige en gebroken mensen. Daarom bieden we kosteloos Bijbels en christelijke lectuur (met name getuigenissen van ex-criminelen) aan in bijna alle Nederlandse politiecellencomplexen, maar ook in Nederlandse en Belgische gevangenissen.

Bestuur

Ans Blok-Verwoerd, Matthijs Guijt, Dick den Hertog,
Karel van Holten, Gertjan Spijk

Secretariaat

Karel van Holten
secretaris@stichtingvolharding.nl

Coördinatie & kantoor

Matthijs Guijt
E-mail: info@stichtingvolharding.nl
Telefoon: 06-20349626

Contactgegevens

Website: www.stichtingvolharding.nl
E-mail: info@stichtingvolharding.nl
Telefoon: 06-20349626
Facebook: Stichting Volharding
Kamer van Koophandel: 24352363

Giften/sponsoring

penningmeester@stichtingvolharding.nl
Rabobank: NL68 RABO 0342 0853 36